

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 6-A DIN POST
(a Floriilor)
(†) **INTRAREA DOMNULUI**
ÎN IERUSALIM

Sărbătoarea
Floriilor
aduce aminte
de Intrarea
Domnului nostru
Iisus Hristos
în Ierusalim,
mergând
spre
Pătimirile Sale
mântuitoare.
Evanghelia
Duminicii
este legată
de învierea lui Lazăr.

INTRAREA ÎN IERUSALIM A MÂNTUITORULUI

E duminică, și-i astăzi **ziua Sfințelor Florii**

E Duminică - și-i astăzi ziua Sfințelor Florii,
ziua ce-aducea alt' dată primăveri de
bucurii.

*Când venea atuncea Domnul pe-al cetății noastre
prag,*

mii de suflete curate îl întâmpinau cu drag.

*– Astăzi, plini de nerăbdare ca să-L urce pe-alt
Calvar,*

numai luda și călăii îl mai vreau să vină iar.

*I s-aștern în cale iarăși mii de haine și de flori,
dar privirea Lui de astăzi nu e cea de alteori.*

Vede El că cei de astăzi nu-L cunosc și nu-s ai Lui

– și lumina din privire nu-i ca altădată, nu-i ...

*Este-n lume necredință, sunt în inimi răutăți
și de-aceea bucuria nu e azi ca alte dăți.*

Și de-aceea când coboară în cetatea noastră az',

Împăratul Sărbătorii are lacrimi pe obraz ... ❀

Traian Dorz

Dar cine este Lazăr? Este prietenul Mântuitorului, care murise de patru zile, iar când Domnul a ajuns la Marta, aceasta I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit”. Domnul îi răspunde: „Cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Crezi tu aceasta?”. „Cred, Doamne” a răspuns Marta. „Eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.” Evanghelia spune că, stând cu Lazăr și cu surorile lui mai înainte de Paști cu șase zile, mulți oameni au venit să-L vadă pe Mântuitorul și pe Lazăr pe care îl înviase din morți. A fost o mare tulburare. Mulți evrei, văzând minunea, au crezut în El. Iar cărturarii și fariseii căutau să-L omoare. Nu numai pe El, ci și pe Lazăr.

În această atmosferă, Domnul își trimite ucenicii la Betfaghe să aducă un mânz de asină și împlinindu-se profeția lui Zaharia (cap. 9, 9) - „Bucură-te foarte, fiica Sionului, veselește-te, fiica Ierusalimului, căci iată Împăratul tău vine la tine drept și biruitor; smerit și călare pe asin, pe mânzul asinei.” – Domnul intră smerit în Ierusalim.

Mulțimea L-a întâmpinat cu mult entuziasm, cu ramuri de flori și stâlpi de finic, punându-și hainele pe jos și cântând: „Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!”. Fariseii erau invidioși pentru primirea triumfală făcută Domnului Iisus, chiar Îl sfătuiau pe Mântuitorul, zicându-I: „Ceartă-ți ucenicii!”, iar El le-a răspuns: „dacă ei vor tăcea, atunci pietrele vor vorbi!”.

În această Intrare Domnul era trist. El descifra în chipul celor care L-au condus și L-au primit pe cei care aveau să strige mai târziu, peste câteva zile „Răstignește-L, răstignește-L”. Dar El a venit să-și desăvârșească lucrarea.

După Intrarea în Ierusalim, merge la templu alungând din el pe schimbătorii de bani, pe zarafi, zicând pentru ei: „Casa Tatălui meu casă de rugăciune se va chema. Iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari!”.

Câteva lucruri trebuie să subliniem. Domnul întotdeauna a primit daruri de la oameni. Să ne gândim cum a putut lua de la un oarecare mânzul asinei. Cu siguranță Domnul îi cunoștea stăpânul. La fel și în Capernaum, adeseori era

primit în casă. Și cămașa dintr-un fir era primită de la Maica Domnului. Dar Domnul a dat în schimbul acestora sufletul Său, iertarea păcatelor și mântuirea noastră.

Prin intrarea în Ierusalim Domnul

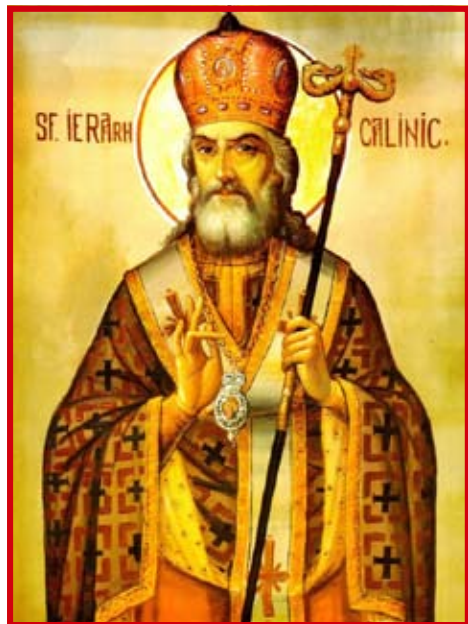
inaugurează Săptămâna Mare, în care El este adus jertfă și străpuns pentru păcatele noastre. Biserica ne invită să fim lângă Mântuitorul în marea Sa singurătate, de Luni până Joi, iar de Joi până Duminică să fim lângă Maica

Domnului, luând parte la marea sa suferință. Și dacă Domnul a înviat pe Lazăr, va învia și sufletele noastre. Iar învierea Lui și învierea noastră este începutul altei vieți veșnice. Amin! ❖

Părintele Dinu

SFÂNTUL IERARH CALINIC DE LA CERNICA

Vrednic ierarh, iubitor de Dumnezeu, de neam și de țară

„Duhovniceștilor fii și frați preoți! A învăța pe oameni să se iubească între dâșii, să-și iubească patria, să jertfească orice interes pentru fericirea ei viitoare, care este pentru voi și copiii voștri, este datoria noastră, sau mai bine să zic a voastră. A voastră zic, pentru că trăiți în popor, voi sunteți sufletul societății, voi primiți pre om din pântecel maicii sale și călătoriți împreună pe calea aceștii vieți spinoase până îi duceți în sânul pământului, care este maica noastră tuturor.”

Sf. Ier. Calinic de la Cernica – Pastorală, 1863

Tipografia de la Râmnic

Vrednic ierarh, s-a ocupat îndeaproape de toate laturile activității pastoral-misionare a Bisericii. Dar s-a remarcat în special în activitatea tipografică, căci s-a îngrijit ca bisericile să aibă cărțile de cult, iar clerul să aibă la dispoziție cărțile necesare pregătirii sale. Sfântul Calinic a înființat cu mijloace proprii tipografia Kallinik Râmnik. Aceasta a început să lucreze din 1861, când au apărut: Aghiazmatarul, Datoriile preoților, Slujba sfintei Învieri din Duminica Paștilor, Manualul de pravilă bisericească, Tipicul bisericesc, Mineiele, Evanghelia, Octoihul, Liturghierul, Acatistierul și multe altele.

Prin înființarea tipografiei la Râmnic și prin imprimarea atâtor cărți, Sfântul Calinic a reînviat trecutul de glorie culturală și artistică a înaintașilor săi, episcopii Antim Ivireanul, Damaschin, Climent, Chesarie și Filaret.

În anul 1867 luminatul episcop donează tipografia sa orașului Râmnicu-Vâlcea, cu tot inventarul ei și cu toate cărțile pe care le avea în depozit, punând condiția ca jumătate din venituri să fie alocate școlilor din oraș și studenților nevoiași, atât din învățământul laic cât și din cel bisericesc, iar cealaltă jumătate să fie dată schitului Frăsinei, pentru înzestrarea sa.

Sfârșitul Sfântului Calinic

La 24 mai 1867, episcopul Calinic se retrage din scaun la mănăstirea de metanie Cernica, iar un an mai târziu, la 11 aprilie 1868, se mută la cereștile lăcașuri. Povestește Arhimandritul Ioanichie Bălan în „Patericul românesc” cum a fost aceasta, Sfântul Calinic prevestindu-și plecarea cu 14 zile înainte: «În Joia luminată, adică la 11 aprilie, se împlineau cele 14 zile prevestite de Sfântul Calinic. Cu câteva zile mai înainte, a venit la el starețul mănăstirii, arhimandritul Ștefan, „pe care îl iubea foarte mult și i-a dat testamentul pentru înmormântare scris cu câțeva vreme înainte. Apoi l-a mai învățat și ceva lucruri duhovnicești, vorbind amândoi multe ceasuri”.

Pentru că anul acesta ziua Sfântului Calinic este marți, 11 aprilie, în Săptămâna Mare, slujba sa se va săvârși anticipat, în Duminica Floriilor.

Pruncul Constantin venea pe lume la 7 octombrie 1787, în București, în familia unor creștini evlavioși, Antonie și Floarea. Copilul va crește în duhul iubirii de Hristos, în rugăciuni și cuviincioasă viețuire după poruncile dumnezeiești și bisericești. Rod al acestei atmosfere este și cel mai mare frate al său, care se va face preot de mir, dar mai târziu se va călugări, cu numele de Acachie. La fel și mama, fericita Floarea, după ce-și crește și rostuiește copiii, se retrage la Mănăstirea Pasărea, devenind schimonahia Filoteia.

De tânăr alege calea mănăstirii

Constantin, mezinul familiei, primește o educație religioasă aleasă, învățând carte în București, la școlile care funcționau în acea vreme pe lângă biserici. În anul 1807 intră în Mănăstirea Cernica, sub ascultarea cuviosului stareț, arhimandritul Timotei. Este tuns în monahism la 12 noiembrie 1808 cu numele de Calinic. La 13 februarie 1813 este hirotonit ieromonah.

În anul 1817 călătorește la Sfântul Munte, iar la 14 decembrie 1818 este ales stareț al Cernicai, pe care o conduce 32 de ani.

După 43 de ani de viețuire în mănăstirea Cernica este nevoit să o părăsească, căci la 14 septembrie 1850 este ales episcop pentru Eparhia Râmnicului - Noului Severin, pe care o păstorește timp de 17 ani.

În noaptea de 10 spre 11 aprilie a venit părintele Anastasie la Sfântul Calinic și i-a citit Utrenia. După otpust au stat amândoi de vorbă, vorbind pentru mântuire și alte lucruri folositoare. Când se lumina de ziuă, părintele Anastasie s-a retras în chilia sa.

La ora 5 dimineața, Sfântul Calinic a chemat pe ucenicul Gherman ca să-l îmbrace în cămașă și haine de îngropare. Pe toate celelalte le dăduse de pomană. Apoi singur s-a sculat, s-a spălat pe față, s-a pieptănat și a binecuvântat pe toți câți erau în casă. Spunea ucenicilor că „au venit niște oameni mari în casă și vor să-l ia cu dâșii”.

Cum stătea așa în picioare, a cerut o cruce. Apoi, ținând crucea în mână, s-a închinat ei, a sărutat-o și a zis:

- Sfântă Cruce, ajută-mi!

Iar către ucenici a zis:

- Să ne vedem în fericirea din cealaltă lume!

Și, rezemându-și capul pe pieptul lui Gherman, a răsuflat adânc și și-a dat duhul în Măinile Domnului.»

Primul sfânt român canonizat de Biserica Ortodoxă Română

Canonizarea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica s-a făcut la 21 octombrie 1955, iar prăznuirea lui o avem în calendar la 11 aprilie. Istoria Bisericii l-a păstrat în memorie ca starețul ascet al mănăstirii Cernica și episcopul înțelept, milostiv și neobosit, devotat patriot, care și-a iubit profund țara și neamul său. A apucat vremuri de răscruce și evenimente importante pentru țara noastră, precum revoluția lui Tudor Vladimirescu din 1821, revoluția de la 1848 și mai ales Unirea Principatelor, pentru care a militat neobosit. În calitatea lui de deputat al poporului, a făcut parte din Adunarea electivă, alături de episcopii Filotei al Buzăului și Climent al Argeșului, semnând în memorabila zi de 24 ianuarie 1859 actul de numire a lui Alexandru Ioan Cuza la cârma țării, în rândul al doilea, după acela al mitropolitului Nifon, președintele Adunării. ❖

SLUJBE ȘI RÂNDUIELI ÎN SĂPTĂMÂNA MARE

Azi, în Duminica Floriilor, se încheie cele patruzeci de zile ale Postului Mare. Din această seară intrăm într-o nouă săptămână de post, de rugăciune și reculegere sufletească. Este Marea Săptămână a Sfințelor, Înfricoșătoarelor și Mântuitoarelor Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos. Timpul acesta este cel mai prețios din tot cursul anului bisericesc și de aceea, încă din vechime, fiecăreia dintre zilele acestei săptămâni i s-a dat numele de „mare și sfântă”, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-însele.

Doamne-n Săptămâna asta de Traian Dorz

*Doamne-n Săptămâna asta grea a Patimilor Tale,
fă să-Ți suferim alături când Tu sui a Crucii cale,
să simțim și noi cum Crucea ne apasă și ne doare,
să simțim cum arde biciul peste sânge și sudoare.*

*Doamne, să-Ți simțim alături fiecare lovitură,
să răbdăm aceeași hulă și batjocură, și ură,
să plătim cu-aceleași lacrimi și cu-aceleași sânge toate,
să simți și Tu că ne doare c-am trăit cândva-n păcate.*

*Doamne, ia-mă și pe mine să-mi pun umărul sub cruce,
măcar partea mea de vină să-Ți ajut să mi-o poți duce,
măcar sarcina mea, Doamne, să m-apeșe și pe mine,
e de-ajuns câți ani din viață Ți-am făcut și eu rușine.*

*Sus pe Golgota, Iisuse, când pe Cruce-au să Te-ntindă,
fă și firea mea cea veche răstignirea s-o cuprindă
și, privindu-Ți agonia, s-o văd și pe ea cum moare,
Tu să Te cobori de-acolo, dar ea-n veci să nu coboare.*

*Iar în clipa Învierii, piatra când se dă-ntr-o parte,
să se vadă că din groapă ai ieșit Tu Fără Moarte,
sfintele mironosițe și-ai Tăi ucenici să vadă
și-ale mele semne-alături, și-nvierea mea s-o creadă.*

*Atunci știu că și-n a Doua Fericită Înviere
aș veni și eu cu Tine în Mărire și-n Putere,
– căci, dac-am răbdat alături, în batjocuri și-n rușine,
vom fi-alături și-n Mărire, să împărțim cu Tine.*

De acum ne pregătim pentru marele praznic al Învierii, pentru a primi și a simți cum se cuvine această mare bucurie a Ortodoxiei. Asprim postul și participăm la slujbele speciale, rânduite de Biserică în această perioadă. Nimeni deci să nu piardă această Sfântă Săptămână ocupându-se mai mult de cele ale lumii decât de propria luminare și înțelegere a curatei jertfe a Mântuitorului și Învierea Sa.

Timp de 40 de zile am fost îndemnați să săvârșim această călătorie a postului și, din rânduiala slujbelor, ni s-a cerut să fim mai râvnitori prin pocăință, rugăciune, smerenie, post și prin alte virtuți. În Săptămâna Pătimirilor ni se cere să arătăm roadele faptelor din timpul „alergării celor 40 de zile” și să primim pe Hristos la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii.

Postul mai aspru din Săptămâna Mare

Postul Mare se termină în seara de vineri a săptămânii a VI-a. Din Sămbăta lui Lazăr postul dobândește o dimensiune nouă, din ascetic devine euharistic. Din această seară, de la Vecernie, începem Săptămâna Mare. Dacă putem, în această săptămână gustăm numai pâine, sare, legume și apă. Dezlegare la untdelemn și vin avem numai Joi. În Vinerea și Sămbăta

Mare nu se gustă nimic până seara. Dacă nu putem posti atât de aspru, vom căuta să ținem post după putere și potrivit sfatului duhovnicului.

Deniile Săptămânii Mari

Deniile sunt de fapt utrenii ale zilei următoare și se săvârșesc în fiecare seară, de duminică până vineri. Sunt slujbe specifice Postului Mare, iar denumirea lor vine de la slavonescul „denie” - priveghere sau slujbă nocturnă.

❖ La **Denia zilei de Luni** - a cărei Slujbă are loc duminică seara - Biserica ne aduce aminte de Patriarhul Iosif care a fost vândut de frații săi în Egipt, preînchipuire a lui Hristos, vândut de Iuda. Pomenim și smochinul neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. Ca să înțelegem că Dumnezeu este atât iubire cât și dreptate, la Judecata de apoi va răsplăti pe unii și va pedepsi pe cei ce nu au rodit.

❖ La **Denia zilei de Marți** - a cărei Slujbă are loc luni seara - se face pomenirea celor zece fecioare, cinci având doar candelă fără ulei, iar cinci având și candelă și ulei. Candela fără ulei reprezintă realizarea de sine în totală nepăsare de ceilalți. Candela cu ulei reprezintă evlavia însoțită de milostenie.

❖ La **Denia zilei de Miercuri** - a cărei Slujbă are loc marți seara - se face

pomenirea femeii păcătoase care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului, înainte de Patima Sa, ca simbol al pocăinței și îndreptării omului păcătos. Miercuri este ziua în care Iuda L-a vândut pe Hristos fariseilor, pe treizeci de arginți.

❖ **Denia zilei de Joi** - a cărei Slujbă are loc miercuri seara - este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului, pomenite la Denia de miercuri seara: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie, Cina cea de Taină la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii, rugăciunea arhierescă și începutul pătimirilor prin vinderea Domnului.

❖ La **Denia zilei de Vineri** - a cărei Slujbă are loc joi seara - se citesc cele 12 Evanghelii. În Vinerea Mare se face pomenirea sfințelor, înfricoșătoarelor și mântuitoarelor Pătimiri ale Mântuitorului și mărturisirea tâlharului celui recunosător care a dobândit raiul.

❖ La **Denia zilei de Sămbătă** - a cărei Slujbă are loc vineri seara - prăznuim îngroparea lui Hristos cu trupul și pogorârea la iad cu sufletul, pentru a ridica din stricăciune pe cei din veac adormiți. De aceea, la Denia din seara de vineri participăm la Prohodul Domnului.

Slujbe și rânduieli în Săptămâna Mare

În Săptămâna Mare, cântările Triodului devin tânguitoare, ele întărind pocăința și durerea sufletească, prezente și în rânduiala slujbelor și în sufelele credincioșilor. Luni, marți și miercuri dimineața se săvârșesc Ceasurile, Obednița și Vecernia unită cu Liturgia Darurilor mai înainte sfințite. La mănăstiri se citesc zilnic Stâlpii Evangheliilor.

În Sfânta și Marea Joi, dimineața, se citesc Ceasurile (3, 6 și 9), apoi Obednița și Vecernia unită cu Liturgia Sf. Vasile cel Mare. La rânduiala proscomidiei din această zi, preotul scoate încă un Sfânt Agneț, pentru împărțirea bolnavilor și a pruncilor din tot cursul anului. După Rugăciunea amvonului, în unele mănăstiri și catedrale

chiriarhale se săvârșește slujba spălării picioarelor, care este o cutremurătoare evocare și actualizare a spălării picioarelor ucenicilor de către Mântuitorul Iisus Hristos.

Joi seara se săvârșește Denia celor 12 Evanghelii, numită în cărțile de cult „Slujba Înfricoșătoarelor Patimi”. Sf. Evanghelie este așezată pe analog în fața ușilor împărătești, iar Sf. Cruce este scoasă și așezată în mijlocul bisericii.

În Vinerea Mare, Hristos a fost răstignit și a murit pe cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc de sub jugul păcatului strămoșesc. De aceea, Vinerea Mare este zi de post negru și zi aliturgică. Se citesc Ceasurile Împărătești în liniște profundă, tăcere și tristețe așteptând, la vremea prânzului, scoaterea Sf. Epitaf. Acesta se

aduce în mijlocul bisericii în sunet de clopot, iar credincioșii vin cu flori, aprind lumânări și trec pe sub Sf. Epitaf, arătând prin aceasta că se fac următori Mântuitorului Hristos - mor împreună cu Hristos, trec și ei prin mormânt, ca să ajungă la Înviere și viață.

Denia de vineri seara reprezintă slujba înmormântării Domnului nostru Iisus Hristos. Se cântă Prohodul, Binecuvântările Învierii și se face procesiunea înconjurării bisericii de către preoți și credincioși cu Sf. Epitaf. Apoi Sf. Epitaf este așezat pe Sfânta Masă și se rostesc Paremiile, Apostolul și Evanghelia. De sâmbătă dimineața, veșmintele preotului și acoperămintele bisericii se schimbă cu cele de culoare luminoasă, iar credincioșii fac ultimele pregătiri pentru sărbătoarea cea mare, Învierea Domnului. ❀

SFÂNȚA TAINĂ A ÎMPĂRTĂȘANIEI

Să ne dedicăm această săptămână și pentru pregătirea pentru Taina Euharistiei, postind, spovedindu-ne, luând parte la slujbele acestei săptămâni și mai ales oferindu-ne cel mai mare dar pe care putem să ni-l facem în noaptea de Înviere: participarea la Sfânta Liturghie și împărțirea cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului la sfârșitul acestei slujbe.

❖ Taina Sfintei Împărțășanii a fost întemeiată de Hristos la Cina cea de Taină, în Joia Mare - înainte de patimile și moartea Sa - când, mâncând cu ucenicii Săi, a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o lor, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.” Apoi, luând paharul și mulțumind, le-a dat, zicând: „Beți dintru acesta toți, acesta este sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor” (Matei 26, 26-28).

❖ În biserică se pregătește și se primește Sfânta Taină a Împărțășanii în cadrul celei mai însemnate slujbe bisericești, care este Sfânta Liturghie, ea înfățișând întreaga dramă a vieții lui Hristos, de la naștere până la înălțarea Sa la cer.

❖ Cel mai însemnat moment al Sfintei Liturghii este sfințirea pâinii și a vinului săvârșită de episcop sau preot.

❖ Această Sfântă Taină se săvârșește neîncetat în Biserică pentru că Hristos a dat poruncă: „Aceasta să faceți spre pomenirea Mea.” (Luca 22, 19)

❖ Este necesar să ne împărțășim pentru că de aceasta depinde viața noastră veșnică. Hristos a spus: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia

în ziua cea de apoi.” (Ioan 6, 54)

❖ Trebuie să ne pregătim pentru primirea Sfintei Taine a Împărțășanii prin post și rugăciune, prin mărturisirea păcatelor noastre și iertarea acelor care ne-au greșit.

❖ Prin Sfânta Taină a Împărțășanii primim pe Însuși Hristos și astfel, uniți cu El, avem viață veșnică, după cuvintele Lui: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el” (Ioan 6, 56); „cel ce mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine.” (Ioan 6, 57) **Trupurile noastre sunt din pământ, pentru că se hrănesc cu hrană pământescă, dar sufelele noastre sunt de esență cerească, pentru aceea trebuie să se hrănească**

cu hrană cerească. Și Hristos a spus despre Sine: „Aceasta este pâinea care s-a pogorât din cer.” (Ioan 6, 58)

❖ Ar trebui să ne împărțășim de cel puțin patru ori pe an (în cele patru posturi), dar este recomandat să ne împărțășim cât mai des, după pregătirea celui care se împărțășește. Deosebit de importantă este împărțășania la vreme de boală.

❖ Înainte și după Taina Spovedaniei și a Euharistiei să ne facem canonul de rugăciune pentru aceste două Taine (le găsim în cărțile de rugăciuni), neuitând să adresăm Mântuitorului rugăciuni de mulțumire după Sfânta Taină a Împărțășanii. (Din „Credința Ortodoxă” – text adaptat) ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 9-16 APRILIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 9.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie Denie / Utrenia zilei de Luni
Luni 10.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Marți
Marți 11.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Miercuri
Miercuri 12.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Joi
Joi 13.04	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de Vineri
Vineri 14.04	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰ 20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică) Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 15.04	de la 23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 16.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰ 01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰ 12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină! (†) Învierea Domnului (Sfintele Paști) Sfânta Liturghie Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”